

חוק החשמל, תשי"ד — 1954 •

הגדרות

1. בחוק זה —

„מתקן חשמלי“ — מתקן המשמש לשם ייצור חשמל, הולכתו, הפצתו, צריכתו, צבירתו או שינויו (טרנספורמציה), לרבות מבנים, מכונות, מכשירים, מצברים, מוליכים, אביזרים וציוד חשמלי קבוע או מיטלטל, הקשורים במתקן ;
 „עבודת חשמל“ — התקנה, בדיקה, שינוי, תיקון או פירוק של מתקן חשמלי, לרבות השגחה על ביצוע עבודה כאמור ועריכת תכניות טכניות לביצועה ;
 „השר“ — חבר הממשלה שהממשלה העניקה לו, בהודעה ברשומות, את הסמכות לביצוע חוק זה ;

„חוק זה“ — לרבות התקנות שהותקנו והצווים וההוראות שניתנו לפיו.

2. (א) השר רשאי, בצו חתום בידו, להסדיר את ייצורו, הולכתו או צריכתו של חשמל ;
 הצו יכול להיות כללי או למתקן חשמלי מסויים או לסוג של מתקנים.

הסדרת ייצור החשמל והשימוש בו

(ב) ציווה השר, שלא מטעמי בטיחות, על בעל מתקן חשמלי להפסיק ייצור חשמל במתקנו, או ציווה לספק חשמל למקום שנקבע בצו, יוחזר לבעל המתקן החשמלי מאוצר המדינה כל הפסד, למעט מניעת ריווח, שנגרם לו על ידי ביצוע הצו ; נתגלעו חילוקי דעות אם נגרם הפסד כאמור או מה הוא שיעור הפסד, יכריע, לפי בקשה של היועץ המשפטי לממשלה או של בעל המתקן, בית המשפט המחוזי שבתחום שיפוטו נמצא המתקן הנוגע בדבר, ואין אחרי החלטתו ולא כלום.

3. השר ימנה בהודעה ברשומות מנהל עניני חשמל (להלן — המנהל).

סינוי פנהל

4. (א) לא יתקין אדם מתקן חשמלי ולא ישבה בו שינוי יסודי אלא על-פי היתר בכתב מאת המנהל ובהתאם לתנאי ההיתר.

התקנת מתקן חשמלי

(ב) מתקן חשמלי שהותקן לפני תחילתו של חוק זה, דינו, לענין סעיף קטן (א), כדין מתקן שעומדים להתקינו כתום שלושים יום מיום תחילתו של החוק.

(ג) מתקן חשמלי שהותקן בניגוד לסעיף קטן (א), רשאי המנהל להורות על סילוקו או על פירוקו.

(ד) הוראות סעיף זה לא יחולו על מתקן חשמלי שהותקן כדין לפי פקודת זכיונות החשמל¹, או לפי פקודת זכיונות החשמל (ירושלים)², או הניזון כדין מחשמל המסופק לפי הפקודות האמורות, ולא על מתקן הניזון מעצמו ומתחו אינו עולה על עשרים וארבעה וולט.

צו הפסקה

5. רשאי המנהל, מטעמי בטיחות לאדם או לרכוש, להורות, בצו חתום בידו, על הפסק הפעלתו של מתקן חשמלי או השימוש בו, או להתנות את המשך ההפעלה או השימוש בקיום תנאים שפורטו בצו.

6. (א) לא יעסוק אדם בביצוע עבודת חשמל, אלא אם יש בידו רשיון מאת המנהל המתיר לו ביצוע עבודה מסוג זה ובהתאם לתנאי הרשיון ; תקופת תקפו של הרשיון תיקבע בו.

ביצוע עבודת חשמל

* נתקבל בכנסת ביום כ"ה באב תשי"ד (24 באוגוסט 1954) ; הצעת החוק ודבריו הסבר נתפרסמו בה"ח 202, תשי"ד, עמ' 150.

¹ חוקי א"י, כרך א' פרק נ"ב, עמ' 604.

² חוקי א"י, כרך א' פרק נ"ג, עמ' 635.

(ב) המנהל יתן רשיון כאמור בסעיף קטן (א), אם נוכח שיש למבקש הרשיון הכשרה מקצועית ראויה ונסיון מעשי מניח את הדעת בכל הנוגע לדרכי השימוש ברשיון.
 (ג) נוכח המנהל שהשימוש ברשיון שניתן יש בו משום סכנה לאדם או לרכוש, או שבעל הרשיון יצא חייב בדין על עבירה בקשר לביצוע עבודת חשמל, רשאי הוא בכל עת לבטל את הרשיון או להגביל את היקפו.
 (ד) דרכי מתן הרשיונות, ביטולם והגבלם ייקבעו בתקנות שיותקנו תוך התייעצות עם הארגון המייצג את המספר הגדול ביותר של החשמלאים במדינה ועם הארגון המייצג את המספר הגדול ביותר של מהנדסי החשמל במדינה.

ועדת עררים 7. (א) השר ימנה ועדת עררים לענין סעיף 6 (להלן — הועדה); כיושב ראש הועדה ישמש שופט שימונה בהמלצת שר המשפטים, ושאר חבריה יהיו מומחים בעבודות חשמל.
 (ב) לוועדה יהיו כל הסמכויות שאפשר להעניק לוועדת חקירה לפי הסעיפים 5 ו-5א' לפקודת ועדות חקירה.¹
 (ג) שר המשפטים רשאי להתקין תקנות הקובעות את סדרי הדין של הועדה; הועדה תקבע בעצמה את סדרי הדין שלה, במידה שלא נקבעו בתקנות כאמור.

ערר 8. (א) הרואה עצמו נפגע על-ידי החלטת המנהל לפי סעיף 6, רשאי לעורר על כך לפני הועדה.
 (ב) הערר יוגש לוועדה בשני העתקים; אחד מהם תמציא הועדה למנהל.
 (ג) הועדה רשאית לדרוש מן העורר שייבחן בפניה, אם יש בכך, לדעתה, כדי לסייע לה בהחלטתה.
 (ד) הועדה מוסמכת לאשר את החלטת המנהל, לשנותה או לבטלה, ובלבד שתחיש את החלטתה ככל האפשר.

סמכויות פיקוח 9. (א) המנהל רשאי למנות מפקחים לענין חוק זה.
 (ב) מפקח רשאי, בכל עת, לערוך בקורת על מנת להיווכח אם מתקיימות הוראות חוק זה; בעריכת בקורת כאמור רשאי המפקח להיכנס, בכל עת סבירה, לכל מקום שיש לו יסוד להניח שנמצא בו מתקן חשמלי, או שעוברים בו על הוראה מהוראותיו של חוק זה, ולבדוק, וליטול עמו לשם בדיקה, כל דבר הנוגע לאותו ענין, לרבות תכניות ופנקסים.
 (ג) כל אדם הנוגע בדבר חייב, ככל שיידרש על ידי מפקח, למסור ידיעות ומסמכים שיש בהם, לדעת המפקח, כדי להקל על ביצועו של חוק זה, אולם לא יידרש אדם למסור ידיעות ומסמכים שיש בהם כדי להפילו.

סמכויות עורר 10. נתן השר, או המנהל, צו או הוראה לפי חוק זה, ולא קוימו תוך התקופה שנקבעה בהם, ומי שנתן את הצו או ההוראה משוכנע שקיומם דרוש לבטיחותו של אדם או של רכוש, רשאי הוא לנקוט כל האמצעים הדרושים לכפיית קיומם ולהורות שכל הנמנע מלקיימם ישלם את ההוצאות שגרם להן בהימנעותו; פקודת המסים (גביה)², תחול על גביית הוצאות כאמור, אלא שסעיף 12 לאותה פקודה לא יחול.

עונשין 11. העובר על הוראה מהוראותיו של חוק זה, דינו — מאסר שנה אחת או קנס אלף לירות או שני הענשים כאחד.

ביטול 12. פקודת החשמל³ — בטלה.

¹ חוקי א"י, כרך א', פרק כ"א, עמ' 152.
² חוקי א"י, כרך ב', פרק קל"ו, עמ' 1374.
³ חוקי א"י, כרך א', פרק נ"א, עמ' 603.

13. השר רשאי להתקין תקנות בכל ענין הנוגע לביצועו של חוק זה, לרבות תקנות הקובעות כללים לביצוע עבודות חשמל ותקנות הקובעות אגרות לענין חוק זה.

14 תחילתו של חוק זה היא כתום ששה חדשים מיום פרסומו ברשומות.

משה שרת
ראש הממשלה

יצחק בן-צבי
נשיא המדינה

חוק בנק ישראל, תשי"ד — 1954 *

פרק ראשון: פרשנות

1. בחוק זה —

„מוסד בנקאי“ — חברה או אגודה שיתופית העוסקת בקבלת כספים בחשבון עובר ושב על מנת לשלם מהם לפי דרישה על ידי שיק; או חברה המשתמשת כדין במלה „בנק“, או בכל מלה הנגזרת ממנה, כחלק משמה;

„מוסד כספי“ — חברה או אגודה שיתופית שעסקיה או חלק מעסקיה קבלת כספים בפקדון או מתן הלוואות;

„הועדה“, „המועצה“ — הועדה המייעצת או המועצה המייעצת, שנתמנתה לפי סעיף 20 או 23, הכל לפי הענין;

„הנגיד“ — נגיד הבנק שנתמנה לפי סעיף 8;

„מטבע“ — שטרי כסף או מעות שהוצאו לפי סעיף 27 וכן שטרי בנק ומטבעות קטנות שהוצאו לפני תחילתו של סעיף 27, לפי פקודת שטרי בנק, תש"ח — 1948,¹ ולפי פקודת מטבעות קטנות, תש"ט — 1948;²

„מטבע חוץ“ —

(1) שטרי כסף או שטרי בנק או מעות שהם הילך חוקי בכל ארץ שהיא, חוץ

ממטבע ישראלי, וכן שטרי כסף, שטרי בנק או מעות שהיו בזמן מן הזמנים הילך חוקי והניתנים להמרה למטבע שהוא הילך חוקי בכל ארץ שהיא;

(2) שטרי חליפין, אגרות אשראי ויתרות בבנק המשתלמים שלא במטבע ישראלי;

„חברה“ — כמשמעותו בפקודת החברות;³

„אגודה שיתופית“ — כמשמעותו בפקודת האגודות השיתופיות.⁴

* נתקבל בכנסת ביום כ"ה באב תשי"ד (21 באוגוסט 1954); הצעת החוק ודברי הסבר נתפרסמו

בה"ח 207, תשי"ד, עמ' 240.

¹ ע"ר תש"ח, תום' א' מס' 15, עמ' 33.

² ע"ר תש"ט, תום' א' מס' 30, עמ' 83.

³ חוקי א"י, כרך א', עמ' 155.

⁴ חוקי א"י, כרך א', עמ' 336.